

2. Hallshuks fiskekapell

Hallshuks fiskekapell är granne med Östersjön och beläget i en av Gotlands vackraste kustmiljöer. Kapellet ligger på platån strax ovanför fiskeläget och bjuder på en vidunderlig utsikt mot horisonten där hav och himmel möts. Fiskeläget nedanför ligger direkt i havsbandet och är inramat av det mäktiga Hamnberget som är cirka 30 m högt och med en klintkust som stupar rakt ner i havet. Klockstapeln står strax öster om kapellet och i den hänger Hangvars lillklocka som ringer till samling. Förr kallade man här på Hallshuk samman folk till gudstjänst genom att slå på en trumma, den finns idag bevarad på Gotlands Fornsal.

När Gotland blev svenskt 1645 lät den djupt religiösa drottning Kristina uppföra detta kapell för de gästande fiskarna, därför kallades även fiskeläget för ett kronofiskeläge. I en hamnrätt fastställd av länsherren Holger Rosencrants år 1639 heter det om kyrkoplikten. "Den som försummar sin Kyrkoingång eller Predikan vare sig sockenman, Borgare eller annan fiskare in- eller utländsk, utan att han är på sin sotesäng eller annat lageligt förfall, bothe till den fattige 6 mark silvermynt".

Redan på 1550-talet finns dokumenterat att det bedrevs fiske på Hallshuk. Kapellet är omnämnt första gången 1690 i samband med garnströmmingsfiske. Tre gånger om året samlades fiskare från andra platser till fiske på Hallshuk. Första gången var tidigt på våren, andra gången mellan 1 maj och till cirka 8 dagar före midsommar och tredje gången från 24 augusti och till allhelgonadagen. Enligt professor Lithberg drog "Visbyfiskarna i 30 båtlag med kvinnor och barn till Hallshuk på fiske". Även kyrkan var då på plats. Kyrkoherden i Hangvar predikade 2 söndagar i kapellet, den tredje söndagen förrättades gudstjänsten av stadskaplanen i Visby, som i ersättning därför uppbar 3 à 4 valar strömming av varje fiskareborgare från Visby som deltagit i fångst".
1 val= 80 strömmingar, 1 val = cirka 4 kg strömming.

Förslag från kyrkstämmen att riva Hallshuks kapell.

Enligt kyrkostämman i Hall församling den 26 oktober 1894 beslöt församlingen begära hos Biskopsämbetet i Visby att få riva "Hallshuks kapell"

Utdrag ur protokollet:

"Församlingen önskar bli befriad från allt ansvar och omkostnader för det förfallna kapellet vid Hallshuks fiskeläge. Kapellet är obefintligt i själavårdshänseende och kapellet är så förfallet att taket när som helst kan rasa in.

Byggnaden har inget arkitektoniskt värde och bör rivas ner och försäljas. Finns några inventarier som är av kulturhistoriskt eller antikvariskt värde bör de lämnas till Gotlands Fornsal. "Hall Kapellkassä" samt förvarade skeppsinventarier bör användas till nerrivningskostnader för kapellet. Närmare bestämmelser hur nerrivningen skall genomföras och var pengarna skall placeras beslutas av vederbörande ansvarig myndighet".

Som ovan.

Herman Beckerman

Kyrkoherde i Hall- Hangvar pastorat.

Justeras:

I.P. Pettersson GA Lundin

Uppläst från prediksstolen i Hall kyrka den söndagen den 28 oktober 1894 av kyrkoherde H Beckerman.

Den 16 februari 1895 hölls ånyo kyrkostämma i Hall församling. Där meddelade Domkapitlet att man inte ansåg sig ha befogenhet att besluta om rivning av kapellet vid Hallshuk. Enligt önskemål från Hall församling kommer Domkapitlet att skicka ansökan om rivning av Hallshuks kapell till Kungl. Maj:t för beslut.

Kyrkostämmans ledamöter bestod av församlingsmedlemmar från kyrkbyn samt bönder från gårdarna i socknen. Fiskarebefolkningen på Hallshuk hade ingen representant i stämman och fick inte yttra sig.

Kungl. Maj:t skriver den 22 oktober 1897 till Domkapitlet i Visby angående kapellet vid Halls fiskeläge följande.

”Uti en till Domkapitlet i Visby stad ställd, af domkapitlet med underdånig skrivelse till Vår nådiga pröfning öferlemnad framställning har Halls församling under anförande, att upplysning ej kunnat vinnas om hvem som vore rätte egare till gamla kapellet vid Halls fiskeläge med tillhörande jordlägenhet. Vår Vitterhets- Historie och Antiqvitetsakademi sig yttrat och dervid i underdånighet hemställt att kapellet skulle som ruin qvarstå och dess inventarier antingen överföras till sockenkyrkan eller i Gotlands Fornsal förvaras”.

Stockholm slott den 22 oktober 1897

Oscar/GF Gilljam

Vice pastorn H N:son Wallér skriver den 2 december 1909 till chefen för Gotlands Fornsal och meddelar att Hall församling vid kyrkostämman den 5 november 1909 godkänt att vissa föremål som inte längre var någon prydnad för kyrkan fick disponeras fritt av Gotlands Fornsal under förutsättning att församlingen kostnadsfritt fick avhämta föremålen när man så önskade. Föremålen är ett altare från Hallshuks kapell samt ett krucifix och fyra helgonbilder från Halls kyrka. Föremålen fanns disponibla och fick vid tillfälle avhämtas.

När föremålen hade hämtats till Gotlands Fornsal skriver föreståndaren Ernst Hellgren kvitto på de hämtade föremålen som bestod av 1 st altartavla som tillhört Hallshuks fiskekapell. Vidare hämtades från Halls kyrka 1 st krucifix, 4 st helgonbilder, en fattigbössa, ett votivskepp, och en skampall. Det meddelades att föremålen som kom från Hall kyrka var i ett bristfälligt skick.

Genom Kungl Maj:ts beslut så skulle kapellets murar stå kvar. Fiskekapellets altartavla och hammmästarens trumma lämnades till Gotlands Fornsal. Predikstolen satte man in i Halls kyrkas materialbod. Vissa av fiskekapellets tillhörigheter såldes och kapellets kassa överfördes till Halls kyrkokassa.

Enligt protokoll av den 10 januari 1898 hölls auktion vid Hallshuk där man sålde lösöret tillhörande kapellet som fönster och dörrar, bänkar, bräder, tråd och ved. Samtliga 42 utrop finns registrerade i protokoll samt "vedehäftiga inropare erhöll 3 månaders anstånd med betalningen". Auktionsförrättare var förre folkskolläraren vid Halls folkskola, Jacob Petter Pettersson. Totalt inbringade auktionen 61 kr och 47 öre. Auktions-provision samt övriga kostnader belöpte sig till 9 kr och 66 öre. Återstod att redovisa till Hall kyrkokassa 51 kr och 81 öre.

Det var ett mycket lyckat beslut som togs av Kungl. Maj:t. Hade man istället bifallit kyrkostämmans begäran om rivning hade vi säkert inte haft något kapell på Hallshuk i dag. Det bodde många människor på Hallshuk i början på 1900-talet. Den nuvarande allmänna vägen från Halls k:a till vägs ände vid Hallshuks fiskeläge fanns inte då. Det fanns tre vägar av typ åkervägar från Hallshuk till Halls kyrkby. Skulle man någonstans så körde man med hästskjuts, gick eller seglade. Hallshuk var en fiskeby som levde sitt eget liv vid havet och bönderna bestämde allt genom kyrkostämma och kommunalstämman. Kapellet var ofta använt ännu under 1800-talets första hälft, då fiskeläget vid Hallshuk var ett av de största på Gotland.

Kapellet som ruin.

När kapellet stod som ruin använde fiskarna delar av utrymmet till islada. Isen sågades upp i Hamnmyr, vattendjupet var på vissa ställen cirka 70 cm. Hamnmyr var då inte utdikad utan en mycket viktig vattenreservoar för vatten-tillgången på Hallshuk. Isen sågades i fyrkanter som Hansen Friberg körde med hästskjuts till kapellet där isen täcktes med sågduk. Isen användes till att kyla den färska fisken så att den höll sig fräsch fram till försäljningsställena ute i bygderna eller till att Fiskförsäljningen hämtat fisken och levererat den till Visby. Barnen på Hallshuk hade även lekstuga i en del av kapellet. Fiskarna förvarade även hö till djuren i ett utrymme.

Fiskekapellet som samlingspunkt.

Kapellet hade varit mycket av en kyrklig samlingspunkt för folket på Hallshuk under cirka 300 år och det är klart att man saknade sitt kapell. Starka krafter ville ha det återuppbyggt igen. År 1929 skriver fyrmästaren vid Hallshuks fyr, K. A. Bäckström till Riksantikvarieämbetet i Stockholm och begär att ruinen skall skyddas.

År 1927 kom kyrkoherde Erik Gyberg till Hall-Hangvar pastorat som kyrkoherde. Han började tidigt arbeta på att kapellet skulle renoveras för att än en gång kunna utnyttjas som gudstjänstlokal. Kyrkoherden skrev uppdrag i tidningarna, skickade insamlingslistor till kyrkor både på Gotland och fastlandet, han fick även ihop medel på många andra sätt. Både enskilda och föreningar har bidragit med medel till upprustningen av kapellet. Biskop Torsten Ysander medverkade till att bidrag från kollektmedel beviljades, dessa medel kom dock kapellet till del först under efterträdaren biskop Gunnar Hultgrens tid som biskop på Gotland. Syföreningarna på Hall gjorde också ett enormt arbete för kapellets iordningsställande.

År 1930 upprättade arkitekten Sven Brandel ett förslag till renovering av kapellet vilket inte blev utfört. År 1932 besöker arkitekten Erik Lundberg från Stockholm Hallshuk och upprättar ett reviderat restaureringsförslag som delvis blev utfört.

Vid ordinarie kyrkostämma den 30 december 1931 betalade Halls församling tillbaka de medel som man fick in vid försäljningen av kapellets tillhörigheter år 1897. Auktionen inbringade 51 kr och 81 öre och "Kapellkassan" utgjorde 49 kr och 54 öre vilket överfördes till kapellets kassa.

Fiskarna Karl Hansson och Elof Olofsson fick, vid kyrkostämman den 30 december 1931, i uppdrag att gå omkring i församlingen med listor där man gav frivilliga bidrag för upprustning av kapellet. Bidragen bestod av dagsverken, virke, ekonomiska bidrag eller andra gåvor. Under år 1933-1934 började en upprustning av kapellet efter att det stått öde och utan tak sedan år 1897. Murarna återställdes upp till ursprunglig nivå och väggarna grovputsades. Nytt faltak lades på och fönsterkarmar med luckor och en dörrkarm med ny dörr sattes i. Nu var kapellet under tak igen efter att inte ha använts till kyrkliga ändamål på 70 år. Detta var den första kraftansträngningen att återställa kapellet till gudstjänstlokal.

En landsomfattande insamling påbörjades i december 1937 och en av de första som skänkte pengar till kapellet var ärkebiskop Erling Eidem. Bland de första bidrag som lämnades var från Gotlands turistförening och Ångfartygs AB Gotland. Bidrag strömmade in från församlingar och insamlingslistor från hela Sverige. På Landsarkivet i Visby finns en kassabok bevarad där man kan se vilka som skänkt pengar till restaureringen av Hallshuks fiskarekapell.

Fru Emma Bäckström, gift med siste fyrmästaren Bäckström på Hallshuk, skänkte 50 kr till kapellet och hennes namn står på sista raden över bidragsgivare i kassaboken.

När insamlingen avslutades under första kvartalet 1949 hade sammanlagt 6856,90 kr samlats in till kapellets restaurering.

Från ett protokoll fört vid sammanträde med Halls kyrkoråd den 30 september 1948 beslöt kyrkorådet att hos stiftjägmästaren anhålla om utstämpling av 50 km skog för renovering av Hallshuks kapell.

Arkitektens förslag till restaurering av kapellet.

Nytt detaljerat restaureringsförslag upprättades av arkitekten Olle Karth som presenterade anbudshandlingar den 1 oktober 1946. Anbudshandlingar lämnades ut och flera företag lämnade in anbud på renovering och inredning av kapellet. Byggnadsfirman Wessman o Olsson från Fidenäs på södra Gotland lämnade det fördelaktigaste anbudet på renovering av kapellet, till ett pris av 11400 kr. De utförde arbetet på ett mycket förtjänstfullt sätt enligt bygdens befolkning samt byggets kontrollant.

Det gamla faltaket revs av och nytt spåntak med innertak av trä lades på. Nytt golv, nya fönster med raka anslutningar upptill samt altare med altarskrank och ny bänkinredning blev utfört.

Fastighetsdata och beräknade dagsverken

I anslutning till arkitektens förslag så redovisade han fastighetens data samt beräknade dagsverken vid kapellets renovering. Kapellet har en längd av 11 m samt är 9 m brett, Ytterväggarna är av kalksten. Takkonstruktionen är i trä och taktäckningsmaterialet är papp samt takspån. Kyrkorummets yta är 70 m².

Arkitekten beräknade 163 dagsverken för en fullständig renovering av kapellet. Inom de olika yrkesgrupperna beräknades 30 dagsverken för grovarbete, 90 dagsverken för träarbetet, 15 dagsverken för murare, 20 dagsverken för målare, 5 dagsverken för plåtslagare samt 3 dagsverken för glasmästeriarbeten. Sammanlagt 163 dagsverken.

Kontrakt mellan byggherre och entreprenör

Ett kontrakt upprättades mellan byggherren, Hall församling samt byggmästare Birger Olsson där han åtager sig att utföra restaurering av Hallshuk fiskarekapell enligt redovisad arbetsbeskrivning samt ritningar. I arbetet ingår även tillverkning och målning av 10 st bänkar som laseras och fernissas halvmatt. Total entreprenadsumma är 11400 kr. Entreprenören, byggmästare Birger Olsson förbinder sig att följa arbetsbeskrivning och ritningar samt utföra de tilläggsarbeten som beslutats av Halls kyrkoråd samt kontrollanten A Edle. Arbetet skall vara färdigt till omkring den 1 juli 1949, 20 % av entreprenadsumman får inte betalas ut förrän arbetet är avslutat och slutbesiktat. Entreprenören skall vidare rengöra hela huset samt städa området runt kapellet när arbetet är avslutat. Kontraktet är underskrivet av E W Gyberg som representant för Hall församling samt Birger Olsson, entreprenör och byggmästare.

Invigning av kapellet

Den 31 juli 1949 var en stor dag för alla som under många år arbetat med kapellets renovering och iordningsställande till gudstjänstlokal. En stor samling människor hade samlats på Hallshuk för att återinviga kapellet.

När biskopen med sin kråkla och assistenter tågade in i kapellet under psalmsång strålade solen över kapellet och den vackra omgivningen. Kapellet som rymmer cirka 70 personer var på en kort stund fullsatt, de som inte hade plats i kapellet fick lyssna på invigningen genom högtalare ute på "kapellbacken".

När processionen anlant in i kapellet och Biskop Hultgren tagit plats vid altaret sjöngs psalm nr 207 "O hur ljuvlig är Din boning, Herre kär. Ditt tempel och Din kyrka". Biskopen utgick därefter från orden i Amos 9:11 "På den dagen säger Herren, skall jag upprätta Daniels förfallna hydda". Därefter höll biskopen

invigningstalet och avslutade.

”Även detta kapell har haft sin historia. Det har en gång tidigare haft sin betydelse som andlig tillflyktsort för fiskarbefolkningen här. Kapellet hör inte till de äldsta helgedomarna, men tre århundraden är mycket nog. Det har inte heller stått övergivet längre än att kapellets funktion alltjämt är levande. Förstöringen blev grundlig nog, men väggarna fick stå kvar, erinrande om att de en gång omslutit en gudstjänstfirande menighet. Dessa väggar har ropat på återuppriktelse, och de ha ej ropat förgäves, därom kunna vi förvissa oss i dag. Kapellet har nu smyckats med nya skänker och därmed återuppstått i en rikare prydnad än förr. Men därmed är inte allt färdigt. Vi skall fira återinvigningsdagen som en glädjens och tacksamhetens dag. Men den visar fram mot ett betydelsefullare bygge. Detta hus står nu redo att av sin församling låta sig uppbyggas till ett levande Gudstempel, ett inre kyrkobygge hos människorna. Detta fulländas dock inte av någon människa under månader eller ens år. Detta måste fortgå hela livet igenom, så länge denna världens tidsålder håller. På denna dag av tacksägelse vilja vi också be herren om nåden att detta kapell må så brukas, att Gud därigenom får bygga sin församling. Då skall också kapellet bli till välsignelse”.

Högtidlig invigningsakt

Efter biskopens tal lästes valda bibelord om Guds löfte och förmaning. De assisterande prästmännen var kontraktsprosten Axel Klint från Källunge, rektor Sillén från Härnösand, pastorerna Percival från Bunge och Dahlqvist från Hangvar samt kyrkoherdarna Ceder från Stenkyrka och Gyberg från Hangvar.

Sedan biskopen nedkallat Guds välsignelse över den förnyade helgedomen lästes Fader vår och biskopen slutade med maningen: ”Loven nu Gud i denna förnyade helgedom”.

Efter psalmsång nr 8 ”Hela världen fröjdas Herran” läste biskopen Välsignelsen. Den högtidliga invigningsakten avslutades med psalmsång och processionen med biskopen i täten tågade ut.

Efter en kort paus började högmässan med kyrkoherde Gyberg som predikant. Halls kyrkokör medverkade under ledning av pastor Dahlqvist. Gudstjänsten avslutades med Beethovens ”Lovsång”.

Efter högtidligheten i kapellet var de närvarande inbjudna till kyrkkaffe vid Anna och Elof Olofsson, Hallshuk. På kvällen var entreprenörer och företag samt kyrkoråd och särskilt inbjudna samlade till middag i Hangvars bygdegård.

Altartavla från 1300- talet

Det huvudsakliga ombyggnadsarbetet på kapellet har utförts av byggnadsfirman Wessman & Olsson från Fidenäs på södra Gotland och för det antikvariska kontrollarbetet stod konservator B Bengtsson.

Kyrkoherde Gyberg och ortsbefolkningen samt avsyningsförrättaren, amanuens A Eile var mycket nöjda med det sätt på vilket arbetet utförts.

Kapellet hade fått ett nytt ytter- och innertak, ett nytt cementgolv som man lagt ett trägolv på. På den östra sidan hade man murat igen ett fönster och tagit upp två nya, ett på vardera norra och södra sidan. Samtliga fönster hade försetts med antikglas.

Altaret och altarskranket är nytt. Altartavlan däremot är i gotisk stil och från 1300-talet. Tavlan är målad med Gustav IV Adolfs namnchiffer. Enligt PA Säve har den tillhört Hangvars kyrka men en licenciari Lundmark påstår att altartavlan ursprungligen tillhört Elinghems kyrka. När Elinghem kyrka ödelades kom altaret enligt Lundmark till Fleringe kyrka och därefter år 1949 till Hallshuks kapell.

Prediksstolen är från år 1601 och är ursprungligen gjord för Fårö kyrka men Fåröborna överlämnade den som gåva till Hallshuks fiskarekapell. Det har nog spelat en viss roll att Fåröborna vid sina vidsträckta fiskefärder ofta stannade till vid Hallshuks fiskeläge och då deltog i gudstjänsterna där. Under tiden som fiskarekapellet låg öde förvarades predikstolen från Fårö i en materialbod vid Halls kyrka, men återtog efter renoveringen sin plats i kapellet. Predikstolen bär tre kyrkvärdars namn från Fårö, nämligen Jacob Nors, Rasmus Gasemora och Christoffer Hemma. Jacob Nors namn står även först i namnförteckningen på den stora kutatavlan som hänger i Fårö kyrka och påminner om den stora händelsen där år 1603.

Bänkarna nytillverkades till invigningen och målningen i kapellet utfördes av målerifirman Hans Othberg i Slite.

Tavla

Det hänger en tavla på väggen väster om altaret, vilken målats av konstnären Olle Hjortzberg. Olle H var professor vid konsthögskolan åren 1911 till 1937 och dess direktör var han från 1920 till 1941. Han var influerad av bysantinsk konst och har utfört glas och muralmålningar i många kyrkor framförallt i Stockholm. Han har också tecknat bokomslag och affischer, frimärken m.m. i ornamentala dekorativa stilar.

Gotlands Hemslöjdsförening svarade för den största delen av textilierna, antependium, altarduk, tyg till knäfallspall och till dynorna kring altarskranket. Kapellets orgel kom från Lummelunda.

Enligt kyrkostämman i Halls församling den 4 oktober 1952 förelåg ett erbjudande från Lantbruksnämnden till Hall församling om inköp av ett markområde till Hallshuks Fiskarekapell. Rådet beslöt föreslå stämman om inköp av det föreslagna markområdet. Medel för betalning togs ur kyrkans restaureringsfond och återbetalades med utdebiterade medel under åren 1954-55.

Kapellet stod så till sist på egen mark med Hall församling som lagfaren ägare, Kapellet Hallshuk, 620 34 Lärbro.

Köpehandling upprättades den 15 april 1953 med tillägg 9 juli 1953 och lagfart beviljades den 2 september 1953. Areal:1240 m².

Fastighetsbeteckning. Hall Hallshuk 1:10.

Kyrkostämman i Hall beslöt den 18 september 1954 att Hall församling för framtiden skall stå för uppvärmning och belysning i Hallshuk kapell.

Klockstapeln på Hallshuk

Vid ett besök på Hallshuk den 20 juli år 1958 uttryckte biskop Algot Anderberg önskemålet att en klockstapel skulle uppföras där till nästa år då det är 10 år sedan kapellet invigdes. Kyrkoherde Sven Stibe, verksam i Hall- Hangvar församlingar, fick i uppdrag att organisera byggandet av en klockstapel.

Vid sammanträde med kyrkorådet den 2 september 1959 meddelade ordföranden att invigningen av den nya klockstapeln på Hallshuk skulle förrättas av biskop Anderberg söndagen den 13 september 1959.

Klockstapeln byggdes av Gösta Norman som var född och uppvuxen på Hallshuk och levde ett hårt och arbetsamt liv där som fiskare och båtbyggare.

Invigning av klockstapeln på Hallshuk

Klockstapeln vid Hallshuks kapell invigdes söndagen den 13 september 1959 av biskop Anderberg. Då han kom till planen vid klockstapeln sjöng kyrkokören under ledning av fru Sigrid Gardell. I sitt invigningstal sade biskopen att han alltid haft stark kärlek till Hall och Hangvars pastorat. Biskopen som var en flitig besökare på Gotska Sandön berättade att när man fick se moderön skymta möttes man av synen av Hallshuks fyr och kapell. Då nu klockstapeln rests hade en ny enhet kommit in i bilden, menade biskopen.

Biskopen hoppades i sitt invigningstal att den nya klockan skulle bli till rik välsignelse för bygden. Kyrkoherde Sven Stibe och kyrkvårdarna Arvid Gardell och Karl Johansson läste bibelord.

Ursprungligen fungerade klockan troligen som skepps- eller gårdsklocka, men vid ett senare tillfälle blev den skänkt till Hangvars kyrka. Eftersom klockan inte användes i Hangvar fann man det lämpligt att flytta den till den nyuppförda klockstapeln på Hallshuk.

Den förste som fick ringa med "lillklockan från Hangvars kyrka" i den nya klockstapeln var kyrkovaktmästaren Nils Lindberg.

Unisont sjöngs som avslutning på den vackra högtiden vid klockstapeln,

”Tidevarv komma, tidevarv försvinna”.

Inne i kapellet inledde man med barndop. Det var fiskaren Gösta Norman och hans hustru Ediths lilla dotter som av biskopen döptes till Karin Magdalena. Hon bars till dopet av sin stora syster Kerstin 19 år.

Efter dopet fick kyrkovaktmästaren åter ringa i klockan. Nu var det samling till gudstjänst där kyrkoherde Sven Stibe och kontraktsprosten Nils Öberg officerade medan biskopen predikade och kören sjöng. Efteråt samlades man till kyrkkaffe i Halls bygdegård.

Klockan i klockstapeln.

Klockans diameter är 41 cm, höjden 40 cm samt klockans vikt är 42 kg. Klockan är gjuten av S.CH. Grönwall från Stockholm. Inskription i klockan: Gjuten af S.CH: Grönvall i Stockholm

Invigning av ljusbärare

Ljusbäraren invigdes år 2008 och är tillverkad av Per-Olof Norman, son till fiskaren och båtbyggaren Gösta Norman här från Hallshuk. Kätting och ankare kommer från stranden här på Hallshuk.

Kapellet idag.

Det är en fantastisk tillgång för Hallshuk att detta levande, utnyttjade och välbesökta kapell finns här ute på Kappelshamnsvikens västra strand.

Sommartid är det många brudpar som vigs här, nära havet och med utsikt mot horisonten där himmel och hav möts, många föräldrar låter även döpa sina barn här i kapellet.

Sommartid arrangeras ofta både aftongudstjänt och sånggudstjänst här vid ett flertal tillfällen. Många besökare kommer då till Hallshuk för att höra klockan ringa till samling samt delta i de alltid välbesökta arrangemangen.

Speciellt sommartid kommer många människor hit till kapellet för enskild andakt eller kort besök.

